

Пскойната Княгиня милѣеше за народа, съчувствува-
ше на бѣдността и, до колкото ѝ позволяваха силитѣ и
срѣдствата, помагаше всѣкому, който се обръщаше къмъ
нея. *Нѣма нито едно постъжнло на нейно име про-*
шение, което да не е удовлетворено поне що-годѣ. Обик-
новенно, опрѣдѣлената ѣ за лични разноси сума се е
исчерпвала още въ първитѣ числа на мѣсеца, и тя, както
това става съ повечето отъ българскитѣ чиновници е
очаквала съ нетърпение слѣдующето първо число.

— „Единъ день“, — разказва нейния ординарецъ,
— „Княгинята трѣгна отъ Евксиноградъ за Варна и
взе съ себе си 5000 лева, за да плати нѣкои покупки,
правени на Нейно име. При туй слизание въ града, Тя
намисли да обиколи болницитѣ, — българската и грѣц-
ката, и нѣкои отъ училищата. Слѣдъ тѣзи посѣщения
нѣма вече ни сантимъ у себе си, всичко раздаде. Дъл-
гѣтъ остана да се плаща за слѣдующия мѣсець“.

Изъ „Свобода“.

Прѣдъ скжпитѣ смъртни останки на Н. Ц. В. Първата Българска Княгиня Мария-Луиза.

(ОДА)

Като гледамъ този образъ, отъ вси любепъ,
Вледенѣлъ, безжизненъ, съсъ саванъ покритъ,
Останки безцѣнни на животъ изгубенъ,
Образъ лжечаренъ, в'свѣтлина заритъ
И тѣзъ дребни дѣца, отъ майка лишени,
Отъ милувки нѣжни, отъ майчинъ свѣтъ,
На кои в'последний часъ, съсъ гласъ снишени,
„Българското дѣло“ остави завѣтъ,